

אלו קדשים פרק שלישי תמורה

מסורת הש"ס

(א) תוספתא דפסחים ספ"ט
פ"ה, (ב) צ"ק מ"ו, (ג) ג'על
י"ח, (ד) מנחם נח, וס"ג, (ה) לא
הוא צ"ק, (ו) פסולין כחן צ"ק,
(ז) פירוש רש"י, (ח) שיר לפרש,
(ט) שיר לפרש, (י) וגם צ"ק,
(יא) וכן צ"ק, (ב) וברש פירק
פירושא ופס' הדין, (ג) צ"ק
מ"ו, (ד) לא לפרש, (ה) דדמיה,

הגהות הב"ח

(6) בני ואמר רבי אצמד
ולדוה הוא עמנו וכו' ור'
אצמד: סבר: (7) רש"י
ד"ה אבל ילד מי על אמ'
הדקדוק יס' לשון יסולמי.
ד"ה מלון ד"ה עתה
לשון יסולמי וכו' (8) פ' על
ד"ה עתה: (9) פ' במד'
ולכל לחשים: י"ב פ' דה
עשרה וכלן לחשים: (10)
פ' אצמד: (11) פ' במד'
בבבולו ד"ה עתה וכו'
במחלות שניה
פ' אל רנן יסד כמו
פ' כל יסד וכו' וכו' וכו'
פ' אצמד: ד"ה עתה
פ' על: י"ב פ' דה עשרה
פ' יסד על ד"ה:

יִדְּוֶה דִּיבְרָא

[illegible]

דבינו גרשום

הצי מיתר נקבה לאשמו ואי
סייחיה נקבה לאשמו לא
קרישה אלא לרמי ולד נמי לא
קריש גופיה אלא ימכר וביבא
דבמי עולה; ריבא דביבא
פסחא; זכר: ילדה קורם הפסח
ירעה הולד עד שיסתאב כר;
ושחירה לאחר הפסח כגון
שחבא פסח אשכנזי אחר
ונשחירה זו נקבה לאחר
הפסח תרעה עד שמתאב
ותמכר ויבא בדמיא שלמים
למותר פסח כרב שלמים.

אבל זה עצמה שהם שלפס
הישרה לחד לאחר חסתי
יעוד אל מהפירה אל לפרה
שלם על אמי או הכי נני
לפרה או אליצור חקרה ונא
משום דבמרי למקו שמוחה
שלםסם דבמרינו (שמיחיה)
שלםסם אכל ידעו לפי חסתי
דקבחה אל הייא (חסתי) אל לא
ליכא ר קליצור חקרה ונא
שלםסם אלא לשם חסתי וקל
השקיה חסתי אמי רליכס
שלםסם אלא הייא ר קל צמנו
שלםסם בעוק חסתי קרשה לשם
אמי (חכא) שלםסם על אמי
רישאל חסתי רוסקבל חסתי
אלא ירהו אל רחמתי ואמי
שלםסם חסתי למאן אמי
חסתי חסתי חסתי חסתי

א. חילוי ג-ל חלף ממחזן מלחמילג עד סוף.

אבל וד תמורת אשם אין שם עולה על אמו. (ד) (3) הקדש ראשון
ממנו נאמרו להם הופרש ולאשם הקריבו ולא היה עולה שוה האשם
ולא דמיו. לשון ירושלמי ולרש שמעמי (יח): מהדר (4) וכליל לאשים דברי
הכל בתמיה כלומר אמאי לא פליגי רבנן בולדי תמורה (ה) כמו בולדי

עולה: ורא' ה'א. אכל לרנן [א] ימכר
ה'ה' נמי לולד תמורת עולה וריש
רבי אליעזר ה'א: [א] (ס) **תמורת**
עולה. שניה הו'א לה' קדמי'ת
[ה] דלפריש [ו] וקדמי'ת דלפריש וזכר
הו'א וקרב הילך קרב נמי ולד תמורתו
[ז] **א'כס** שם **עולה** על אמו. בצולה
שפוק ועוד [ח] דמיה לעולה קיימי
הילך נחתא לה קדושה לגופה הו'א
דוגמא מ'ניו שפוק דקריבא משום
הכי קרב ולד אכל ולד תמורת אס
י'כס שם עולה על הראשון שיהא אס
לשון שמחה כל והוא קרב אס ולא
תמורת תמורת אס קריבא בצולה
הילך לא נחתא קדושה על הממורה
האלא דלמי ומשום הכי לא יקרב הולד [י]:
ממורה אחר הפסח ב'. דפסח כשאר
שנים שלמים הו' כדלמרינן
נמנחות בשלי' פרק תמיד (דף פג):
ה'א גופה לא קרב שלמים ואע"ג
שלמים ב'ין נקבה ה' הו'א ומתמת
קדושה [א] פסולת ה'ין ולא חזו לפסח
אחרו נמי משלמים: ילד. אחר
פסח: הו' ע'מו קרב שלמים. ואע"ג
י'כס שם שלמים על אמו דלא לשם
פסח אקדש: אלא אחר הפסח דמוסר
נפסח. כ'ון אס הפריש פסח ונחכר
נחחר וניתומר זה קרב שלמים הילך
ב' דניתומרה לאחר הפסח שם שלמים
ג'ה ואזלי ליה שם פסח מ'ניה וחייל
עולה שם שלמים אלא שניה יוכלה
יקרב נקבה הו'א ומכח פסח אחא:
א'י כ'י. דעמיה דר'א פסח דליכא
שם שלמים על אמו [א] לפסח נמי
ירישא ליה קודם הפסח וינמא רבי
[ב] אליעזר הו' ע'מו יקרב דהולד
ע'מו יקרב שלמים דקודם פסח נמי
י' שיש' לפסח לשם שלמים כשר דפסח
כשאר ימות השנה שלא ב'י' דניסן
שלמים הו' והילך שם שלמים על אמו:

וְכִי אָחֵר לֹא פָּלַג מִיָּד. דעטעמיה דר' אליעזר לאו משום דליכא סס שלמים
גז' אמי אלא טעמיה [א] דרבי אליעזר בכוהנא משום דגמירי לתקום
ההמותר אלא סס היה מפרש' ב' צהמות לאחריהו גז' אם אבדה
הפרשה ומתכפר בחרטה ומנאלה ראשונה לתקום שאותו מותר הולך
שכולד הולך הילכך גמי מפרש' נקבה לעולה כי היכי דאם הפרש' עולה
מתכפר בחרטה קרינה שאניה עולה דאב' דנדה ניהור ומרייהו חזו
ל' דעולה נמי אם הפרש' נקבה לעולה קרב דיו דמזיא דמיתר גמי
לשם נמי דמותר אשם רועה וולד תמורת אשם נמי רועה ונבי פסח
נמי אחר הפסח דמותר הפסח דינו ליקרב לכתחילה שלמים אם ומכפר
אחרון ולד נמי קרב שלמים קודם [א] הפסח דמותר לא חזי למדי
גזון [א] הפרש' ב' פסחים לאחריהו לא חזי לשלמים לכתחילה דקתמיהו
לשמה וחד מנייהור אלא מותר לא חזי לפסח דאב' ב' פסחים לא יקרב
הילכך ולד פסח נמי לא חזי למדי אלא אביל צורתי דקדושה לדמי
פסח והא נמי קדיש לדמי פסח [א] אש שייור משוייר. המקדיש בהמה
ועשירית ושיר' עוברת לקדושה אחרת משוייר אלא תרי גופי ניהור
הילכך ב' לא שיייריה נמי הלכך דאם הוא ולאו מכהה דאב' אמי
שעת' מללא חזי למדי פסח נקבה לפסח תרעה ילדה וזכר

[illegible]

ואבל גבי תמורת ^א וְלֹא אִשָּׁם דְּלִיכָא שֶׁם עוֹלָה
עַל אִמּוֹ מוֹדֵי רַבִּי ^ב אֲלֵעִזֹּר דְּבִדְמִיז אֵין הוּא
אֲלֵעִזֹּר שֶׁם עוֹלָה עַל אִמּוֹ וְהָא תַּנְיָא ^ג הַמְפָּרִישׁ
נִקְבָּה לַפֶּסַח ^ד וְיָדָה עַד שִׁסְתָּאב וְתִמְכֹּר
וְיִבִּיא בְּדַמְיָה פֶּסַח יָדָה יָרֵעָה עַד שִׁסְתָּאב
וְיִמְכֹּר וְיִבִּיא בְּדַמְיָה פֶּסַח נִשְׁתִּירָה אַחֵר הַפֶּסַח
תִּתְּרָעָה עַד ^ה שִׁסְתָּאב וְיִבִּיא בְּדַמְיָה שְׁלָמִים
וְיָדָה יָרֵעָה עַד שִׁסְתָּאב וְיִמְכֹּר וְיִבִּיא בְּדַמְיָה
שְׁלָמִים ר"א אֹמֵר הוּא עֲצֻמוֹ יִקְרֹב בְּשִׁלְמִים
וְהָא חֵבֵא דְּלִיכָא שֶׁם שְׁלָמִים עַל אִמּוֹ וְאִמֵּר
דְּבִי אֲלֵעִזֹּר יִקְרֹב שְׁלָמִים אִמֵּר לִיה ^ו [רַבָּא]
^ז [וְיָרֵעָה אֲלֵעִזֹּר] אַחֵר הַפֶּסַח קָא אִמְרַת שָׂאֵין אַחֵר
הַפֶּסַח דְּמוֹתֵר פֶּסַח גּוֹפִיָּה יִקְרֹב שְׁלָמִים וְיָרֵעָה
אֵין הַפֶּסַח נִפְלֹג נִמֵּי בְּרִישָׁא אִמֵּר לִיה ^ח אֵין הַנֶּגֶז
נִפְלֹג אִבִּי אִמֵּר לֵאלֹפִי מִיִּד דְּגִמְרִי ^ט לַמָּקוֹם
שֶׁהוּמַתֵּר הוֹלֵךְ הוֹלֵךְ לֵאמֹר לֵאחֵר הַפֶּסַח
דְּמוֹתֵר קֶרֶב שְׁלָמִים וְלֹא נִמֵּי קֶרֶב שְׁלָמִים אֲבָל
לַפֶּסַח הַפֶּסַח אִימִיָּה לְמֵאִי אִקְדְּשָׁה לְדַמִּי פֶּסַח
וְלֹא נִמֵּי לְדַמִּי פֶּסַח ^י מִתִּיב רַב עֹקֵבָא בֵּר חֵמָא
וְיִמֵּי אִמְרִינֵן מוֹדַאִימִיָּה לְדַמִּי וְלֹא נִמֵּי לְדַמִּי
וְהַתַּנְיָא הַמְפָּרִישׁ נִקְבָּה לַפֶּסַח הוּא וְלִדְלוּתִיה
וְיָדָה עַד שִׁסְתָּאב וְיִמְכֹּר וְיִבִּיא בְּדַמְיָה פֶּסַח
דְּבִי אֹמֵר הוּא עֲצֻמוֹ יִקְרֹב פֶּסַח ^{יא} וְהָא חֵבֵא
דְּבִי אִימִיָּה לְדַמִּי וְאִמֵּר רַבִּי ^{יב} אֲלֵעִזֹּר הוּא עֲצֻמוֹ
קֶרֶב פֶּסַח וְלֹא מוֹקִימִין לִיה בְּאִימִיָּה אִמֵּר
דְּבִינָא ^{יג} בְּמַפְרִישׁ בְּהֵמָה מְעוּבֶרֶת עֶסְקִין
דְּבִי אֲלֵעִזֹּר סִבֵּר כְּרִבִּי יוֹחֲנָן דְּאִמֵּר ^{יד} אִם
שִׁירֵי מוֹשִׁיִּיר ^{טו} דְּעוֹבֵר לֹא יִדָּךְ אִמּוֹ הוּא וְאִמּוֹ
הוּא דְּלֹא קִדְּשָׁה קְדוּשַׁת הַנֶּפֶשׁ אֲבָל ^{טז} הוּא
קִדְּשָׁה אִמֵּר לִיה מִרְזוּמָא כְּרִיָּה דְּרַב מְרִי
דְּבִינָא חֵכִי נִמֵּי מִסְתַּבְּרָא דְּבִבְהֵמָה מְעוּבֶרֶת
עֶסְקִין מִדְּקִתֵּי הוּא וְלִדְלוּתִיה שְׁמַע מִיָּה
אִמֵּר

לאו משום דלכא שם שלמים ויהוה משום דגמירי למקום ת למחרות גין אם אנדה למקום שאזות מותר עולה מי הכי דאם הפרע חזק נדבה ינינה ותרווייהו חזו קרב עד דו דומיא דמיתר גבי אלס גמי רועה וגבי שפסא למחלה שלמים אל תחברפ שלמים למחלה דסתמייור דהא ב' פסחים לא יקריב בנה חיימה קדושה לדמי רו משוייר. המקדש כהנה

הוא ולא מנחה דאס אחי ועליה דדייה חילל קדושת
לפסחו תרעה ילדה וזכר ירעה כדקתני לעיל: (ס' דא' י' כ')

[illegible]

יפ.

עין משפט
גר מצוה

בז א ב מ"י פ"ד מהל'
תמורה הלכה ו' ופ"ד
מהלכות קרבן פסח הלכה ד'
ב [מ"י פ"ה מהל' פסולי
המזבחין הלכה ג']:

שיטה מקובצת

[illegible][illegible]

למעלה קו החרוזה כי לפי
ואז קרוב ודאמר ר' אלעזר
היה לו קרב גרוב פה חזא
ולא הוה: (ס) ופסח דכליל
פסח קרוב ורביה אחיז' לו
(ס) דקדש פסח ופסח
קרבן שום מילי רמזה ד
סמיהו ולא עבר אמורא
פסח הסיד ופסח' ופי' אמרין
הסיד ופסח' ופי' אמרין
אין יקרב הולד קרבן לזר
(ה): (ס) בעיה הולד קרבן
לזר אמר עברין כאילו ופסח
דאס לפסח אע"י דאס ולזה
היכרות קרובה שלמים נרש
ר' א"א מפסח ולא תמרות
ר' יוחנן במכשיר:

(א) ל"ל מיהא דימכרי ויכיל כ"י ורבנן פליגי ויאמרי דמותרות (לנדט לצור חלי. ג) עד כאן שיך (לך הקודם. ג) ר"ל דלא פריך על ר"ת מלמדי הפסח דלא הרב שלמים דעשהא וכו'.